

สถานภาพมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

The Statuses of Master's Degree Graduates under The Thesis Plan and The Statuses of Their Theses at Thaksin University

ทรงธรรม ธีระกุล

กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ

Songtham Teerakul

M.Ed. (Educational Administration)

Office of Graduate Studies at Thaksin University

บทคัดย่อ

การศึกษสถานภาพมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 – ปีการศึกษา 2543 โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1,210 เรื่อง ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ มีมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ผลการศึกษาเป็นดังนี้ เพศ ปรากฏว่าเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง สภานิสิต ปรากฏว่าเป็นภาคปกติมากกว่าภาคพิเศษ หลักสูตร การศึกษา ปรากฏว่าเป็นหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตมากกว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ปรากฏว่าสาขาวิชาที่มีมหาบัณฑิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (กศ.ม.) และมีมหาบัณฑิตน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.ม.) และปีการศึกษาที่สำเร็จ ปรากฏว่า ปีที่มีมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2543 และปีที่มีมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2525

สถานภาพของวิทยานิพนธ์ มีวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 เรื่อง เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ผลการศึกษาเป็นดังนี้ ระเบียบวิธีวิจัย ปรากฏว่าในภาพรวมเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ หัวข้อ/ประเด็นปัญหา ที่มีมหาบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด สรุปได้ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา คือ การเรียนการสอน,วิชาการ,หลักสูตร,ฝึกสอนฝึกงาน หลักสูตร

กศ.ม. การบริหารการศึกษา คือ การบริหารบุคลากร หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย คือ งานประพันธ์ ,วรรณกรรม หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ คือ การอ่าน หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา คือ การพัฒนาแบบประเมิน ,แบบทดสอบ หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา คือ วัฒนธรรม,ภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรม และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย คือ ภาษา แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มีบทบาทจัดทำวิทยานิพนธ์มากที่สุดสรุปได้ ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา คือ ผู้บริหาร,อาจารย์,นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา คือ ผู้บริหาร,ครู,อาจารย์,นักเรียน,บุคลากรสังกัดโรงเรียน ประถมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย คือ งานประพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา คือ กลุ่มคนและองค์กร และ หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย คือ ชาวไทยเชื้อสายจีน และพื้นที่/จังหวัดที่มีบทบาทจัดทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด สรุปได้ดังนี้ ในภาพรวม,หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา, ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ,คณิตศาสตร์,การวัดผลการศึกษา และหลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา คือ จังหวัดสงขลา หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา คือ ทั้งภาคใต้ และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย คือ จังหวัดยะลา และจังหวัดภูเก็ต

คำนำ

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มุ่งผลิตคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความคิดเพื่อสามารถนำไปพัฒนาชีวิตและสังคมต่อไป มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญกับการวิจัย และกำหนดให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทุกสาขา โดยมุ่งให้นิสิตได้ศึกษาวิจัยหลังจากที่ได้เรียนรายวิชาต่าง ๆ ครบตามหลักสูตรแล้ว นอกจากนี้การกำหนดให้ผู้ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทำวิทยานิพนธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ศึกษามีโอกาสและสามารถศึกษาด้วยตนเองอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งก่อให้เกิดนิสัยและความสามารถในการศึกษาค้นคว้า รู้จักคิดอย่างมีระเบียบ ระบบ มีเหตุผล รู้จักประมวลผลจากข้อมูล ซึ่งมีหลักฐานเป็นความจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ส่งเสริมให้ผู้ศึกษาเกิดความสามารถทางภาษา ตลอดจนมีความสามารถในการรวบรวมเรียบเรียงความรู้ความคิดได้อย่างเป็นระเบียบ

มหาวิทยาลัยทักษิณเริ่มจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ปี การศึกษา 2523 จนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณจัดการเรียนการสอนเป็น 2 แผน คือ แผน ก (2) เรียนรายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ แผน ข เรียนรายวิชาไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องเรียนรายวิชาเกี่ยวกับประสบการณ์วิจัย 3 – 6 หน่วยกิต โดยทำงานวิจัยประกอบหรือบางสาขาวิชาอาจจะกำหนดให้นิสิตทำภาคินพนธ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่

หลักสูตรกำหนด ดังนั้น นิสิตทั้งภาคปกติและภาคพิเศษจะต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ให้ครบตามโครงสร้างที่หลักสูตรกำหนด และจะต้องทำการวิจัยเพื่อสำเร็จการศึกษา ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยศึกษาเฉพาะสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งการทำวิทยานิพนธ์เป็นการทำวิจัยที่เข้มข้น นิสิตต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ นิสิตต้องมีความรู้ในสาขาวิชาที่เรียนมาเป็นอย่างดีและที่สำคัญนิสิตจะต้องมีความรู้และชัดเจนในระเบียบวิธีวิจัยจึงจะสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จและมีคุณภาพ ตลอดจนสามารถผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์ไปใช้ประโยชน์ได้ จากการสำรวจข้อมูลวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณทำให้ทราบว่านิสิตในแต่ละหลักสูตรและสาขาวิชาที่มีผลงานการทำวิทยานิพนธ์ที่หลากหลายทั้งในแง่ของระเบียบวิธีวิจัย แหล่งข้อมูล ประชากร และพื้นที่ในการวิจัย เป็นต้น สถานภาพของวิทยานิพนธ์เหล่านี้จึงมีความน่าสนใจควรที่จะศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นภาพวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณจนถึงปัจจุบันในแง่มุมต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวมา จึงควรทำการศึกษาสถานภาพมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ซึ่งเป็นปีแรกที่มีนิสิตส่งวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติสำเร็จการศึกษา จนถึงปีการศึกษา 2543 เพื่อจะได้ทราบว่ามหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์มีสถานภาพอย่างไร และวิทยานิพนธ์ที่มหาบัณฑิตทำมีสถานภาพอย่างไร มีแง่มุมใดที่น่าสนใจและเพื่อจะได้นำผลการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดคุณประโยชน์ทางด้านวิชาการยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543
2. เพื่อศึกษาสถานภาพของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543

อุปกรณ์และวิธีการ

1. **ขอบเขตของการวิจัย** ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 เรื่อง
2. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ เพศ สถาพนิสิต หลักสูตรการศึกษา สาขาวิชา และปีการศึกษาที่สำเร็จ

2.2 สถานภาพของวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ระเบียบวิธีวิจัย หัวข้อ/ประเด็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรในการทำวิทยานิพนธ์ และพื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,210 เรื่อง โดยใช้แบบสำรวจที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นและได้ตรวจสอบข้อมูลเพื่อให้ถูกต้อง ครบถ้วน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามขอบเขตด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้ และนำเสนอโดยใช้ค่าร้อยละ (%)

ผลการศึกษา

การศึกษาสถานภาพมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึง ปีการศึกษา 2543 สรุปผลได้ดังนี้

1. **สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์** มหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 1,210 คน จำแนกตามสถานภาพ ได้ดังนี้ เพศ ปรากฏว่าเป็นมหาบัณฑิตเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 60.74 : 39.26) สถาพนิสิต ปรากฏว่าเป็นมหาบัณฑิตภาคปกติมากกว่าภาคพิเศษ (ร้อยละ 52.81 : 47.19) หลักสูตรการศึกษา ปรากฏว่าเป็นมหาบัณฑิตหลักสูตรศึกษามหาบัณฑิตมากกว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ร้อยละ 73.55 : 26.45) สาขาวิชา ปรากฏว่า สาขาวิชาที่มีมหาบัณฑิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (กศ.ม.) (ร้อยละ 49.42) และน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.ม.) (ร้อยละ 0.17) และ ปีการศึกษาที่สำเร็จ ปรากฏว่า ปีที่มีมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2543 (ร้อยละ 11.90) และน้อยที่สุด คือ ปีการศึกษา 2525 (ร้อยละ 0.25)

2. **สถานภาพของวิทยานิพนธ์** มีวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 1,210 เรื่อง จำแนกตามสถานภาพ ได้ดังนี้

2.1 **ระเบียบวิธีวิจัย** ปรากฏว่า ในภาพรวมเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 68.43 : 31.57) จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชาได้ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่าเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 98.98 : 1.02) หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา ปรากฏว่าเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 87.50 : 12.50) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย ปรากฏว่าเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ (ร้อยละ 87.50 : 12.50) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ (ร้อยละ 63.16 :

36.84) หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ (ร้อยละ 76.33 : 23.33) และ หลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพทั้งหมด (ร้อยละ 100.00)

2.2 หัวข้อ/ประเด็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชาได้ ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่า หัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหำบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ การเรียนการสอน, วิชาการ, หลักสูตร, ฝึกสอนฝึกงาน จำนวน 30 เรื่อง (ร้อยละ 30.62) และน้อยที่สุด หัวข้อละ 1 เรื่อง คือ การประเมินผลการปฏิบัติงาน, การพัฒนา, สหกรณ์ และการนิเทศ (ร้อยละ 1.02) หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา มากที่สุด คือ การบริหารบุคลากร จำนวน 62 เรื่อง (ร้อยละ 10.37) และน้อยที่สุดหัวข้อละ 1 เรื่อง คือ โสวัตต์ศนศึกษา, การติดต่อ สื่อสาร, ปรัชญาการศึกษา, กฎหมาย และ สมรรถภาพ (ร้อยละ 0.17) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ งานประพันธ์, วรรณกรรม จำนวน 42 เรื่อง (ร้อยละ 29.17) และน้อยที่สุด คือ สารคดี, บันเทิงคดี, บทความ, หนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 6 เรื่อง (ร้อยละ 4.17) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ การอ่าน จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 36.84) และ น้อยที่สุดหัวข้อละ 1 เรื่อง คือ กลวิธีการประพันธ์, วัฒนธรรม, ศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 5.26) หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 10 เรื่อง (ร้อยละ 52.63) และน้อยที่สุดหัวข้อละ 1 เรื่อง คือ ความคงทนและความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ และ ความสามารถทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ร้อยละ 5.26) หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ การพัฒนาแบบประเมิน, แบบทดสอบ จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 58.34) และน้อยที่สุดหัวข้อละ 1 เรื่อง คือ ความสัมพันธ์ และผลสัมฤทธิ์ (ร้อยละ 8.33) หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ วัฒนธรรม, ภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรม จำนวน 40 เรื่อง (ร้อยละ 12.58) และน้อยที่สุด คือ งบประมาณ,การเงิน จำนวน 1 เรื่อง (ร้อยละ 0.31) และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย มีวิทยานิพนธ์จำนวน 2 เรื่อง และเป็นหัวข้อเกี่ยวกับภาษาทั้ง 2 เรื่อง (ร้อยละ 100.00)

2.3 แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชาได้ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรหัวข้อ/ประเด็นปัญหาที่มหำบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, อาจารย์, นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 83 เรื่อง (ร้อยละ 84.70) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ นักกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา, ผู้นำ ชุมชน, ตำรวจตระเวนชายแดน และหนังสือ (ร้อยละ 1.02) หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, ครู, อาจารย์, นักเรียน, บุคลากรสังกัดโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 294 เรื่อง (ร้อยละ 10.37) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ ผู้จัดการสำนักงานสหกรณ์การเกษตร จังหวัด และพนักงานธนาคาร (ร้อยละ 0.17) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ งานประพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ จำนวน 92 เรื่อง (ร้อยละ 63.89) และน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คือ นักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ร้อยละ 0.69) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 10 เรื่อง (ร้อยละ 52.63) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ เด็กและเยาวชน, รายการอาหาร, และหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 5.26) หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 15 เรื่อง (ร้อยละ 78.95) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ร้อยละ 5.26) หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 58.34) และน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คือ นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 8.33) หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ กลุ่มคนและองค์กร จำนวน 101 เรื่อง (ร้อยละ 31.76) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ หนังสือพิมพ์ และประติมากรรม (ร้อยละ 0.31) และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย มี วิทยานิพนธ์ จำนวน 2 เรื่อง และแหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากร คือ ชาวไทยเชื้อสายจีนทั้ง 2 เรื่อง (ร้อยละ 100.00)

2.4 **พื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์** ปรากฏว่า ในภาพรวมพื้นที่/จังหวัดที่มหาบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 290 เรื่อง (ร้อยละ 23.98) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดระยอง, จังหวัดศรีสะเกษ, จังหวัดเชียงใหม่, เขตการศึกษา 5, เขตการศึกษา 2 และ 3, ตำรวจภูธรภาค 4, กองพลพัฒนาที่ 4, ทักษะสถานในเขต 9, ตำรวจทางหลวงกองกำกับการ 7, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้, รัฐไทรบุรี ประเทศมาเลเซีย และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (ร้อยละ 0.08) และไม่กำหนดพื้นที่/จังหวัด จำนวน 167 เรื่อง (ร้อยละ 13.80) จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชาได้ดังนี้ หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาบัณฑิตทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ทั้ง ภาคใต้ จำนวน 52 เรื่อง (ร้อยละ 53.06) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดยะลา, จังหวัดนครศรีธรรมราช, จังหวัดกระบี่, จังหวัดชุมพร, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้, เขตการศึกษา 2 และเขตการศึกษา 3 (ร้อยละ 1.02) หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 118 เรื่อง (ร้อยละ 19.73) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดระนอง, จังหวัดระยอง, จังหวัดกาญจนบุรี, จังหวัดศรีสะเกษ, เขตการศึกษา 5, เขตการศึกษา 2 และ 3, ตำรวจภูธรภาค 4, กองพลพัฒนาที่ 4, ทักษะสถานในเขต 9, ตำรวจทางหลวงกองกำกับการ 7 และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (ร้อยละ 0.17) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 17 เรื่อง (ร้อยละ 11.81) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดสตูล, จังหวัดตรัง, จังหวัดสุราษฎร์ธานี, จังหวัดภูเก็ต, จังหวัดกระบี่, จังหวัดระนอง, จังหวัดกาญจนบุรี, จังหวัดเชียงใหม่ และเขตการศึกษา 2 (ร้อยละ 0.69) หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 7 เรื่อง (ร้อยละ 36.84) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดภูเก็ต, จังหวัดชุมพร, จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดยะลา (ร้อยละ 5.26) หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 6 เรื่อง (ร้อยละ 31.58) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดชุมพร, จังหวัดยะลา, จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ร้อยละ 5.26) หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 4 เรื่อง (ร้อยละ 33.33) และน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง

คือ จังหวัดกระบี่ (ร้อยละ 8.33) หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 125 เรื่อง (ร้อยละ 39.31) และน้อยที่สุดอย่างละ 1 เรื่อง คือ จังหวัดยะลา, จังหวัดกระบี่, จังหวัดชุมพร และรัฐไทรบุรี ประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 0.31) และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย มีวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 เรื่อง พื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์ คือ จังหวัดยะลา (ร้อยละ 50.00) และจังหวัดภูเก็ต (ร้อยละ 50.00)

อภิปรายผล

จากการศึกษาสถานภาพมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์และสถานภาพวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายผลดังนี้

1. สถานภาพของมหาบัณฑิตที่ทำวิทยานิพนธ์

1.1 **เพศ** ในภาพรวม ปรากฏว่า เป็นมหาบัณฑิตเพศชายมากกว่าเพศหญิงเกือบเท่าตัว แต่เมื่อพิจารณาตามหลักสูตรและสาขาวิชา เกือบทุกสาขาวิชาจะมีจำนวนมหาบัณฑิตเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน ยกเว้น หลักสูตร กศ.ม การบริหารการศึกษา มีจำนวนมหาบัณฑิตเพศชายมากกว่าเพศหญิงประมาณ 4 เท่า ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่ามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหารการศึกษาและเป็นเพศชาย และที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มีมหาบัณฑิตเพศชายน้อยกว่าเพศหญิงถึงประมาณ 4 เท่า ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ผู้สนใจและเลือกศึกษาต่อทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาไทย ส่วนใหญ่จะเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

1.2 **สภาพนิสิต** ในภาพรวม ปรากฏว่า เป็นมหาบัณฑิตภาคปกติมากกว่าภาคพิเศษ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าตั้งแต่เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ในภาคปกติจะเน้นการจัดการเรียนการสอนแผน ก โดยกำหนดให้นิสิตทุกสาขาวิชาต้องทำวิทยานิพนธ์ และในบางสาขาก็กำหนดให้นิสิตทั้งภาคปกติและภาคพิเศษต้องทำวิทยานิพนธ์ ถึงแม้ในช่วงหลังมานี้จะมีการเปิดสอนภาคพิเศษและจัดการเรียนการสอนแบบแผน ข โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยจะเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ (แผน ข) มากขึ้น ก็ควรจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่เน้นให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก) อย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยจะต้องควบคุมดูแลมาตรฐานและคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ รวมทั้งการทำงานวิจัยของนิสิตที่เรียนแผน ข เช่นเดียวกับนิสิตที่เรียนแผน ก

1.3 **หลักสูตรการศึกษา** ปรากฏว่า เป็นมหาบัณฑิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มากกว่าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยทักษิณมีพัฒนาการมาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งเป็นฐานทางด้านศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2543 มีเพียง 2 หลักสูตร คือ กศ.ม. และศศ.ม. ซึ่งจำนวนสาขาวิชาในหลักสูตร กศ.ม. มีประมาณร้อยละ 75 ของสาขาวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนจึงทำให้มีผู้เรียนมากกว่าสาขาวิชาในหลักสูตร ศศ.ม. และมีมหาบัณฑิตที่สำเร็จ

การศึกษามากกว่าหลักสูตร ศศ.ม. ด้วย อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ ๆ ทั้งในสาขาเฉพาะทาง และสาขาที่มีลักษณะเป็นสหวิทยาการให้มากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกและรองรับการพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับที่สูงขึ้น โดยสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดทำหลักสูตรใหม่ ๆ ผลักดันและพัฒนาให้สาขาวิชาที่มีความพร้อมสามารถเปิดสอนได้ทั้งในระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต สามารถตอบสนองต่อความต้องการและการพัฒนาสังคม ประเทศชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

1.4 **สาขาวิชา** ปรากฏว่า สาขาวิชาที่มีมหาบัณฑิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (กศ.ม.) ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (กศ.ม.) เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนมาตั้งแต่ปีแรกเริ่มและเปิดสอนมาอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันมีจำนวนผู้เรียนมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ จึงทำให้จำนวนมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย ส่วนสาขาวิชาที่มีมหาบัณฑิตน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.ม.) อาจเป็นเพราะว่าเป็นสาขาวิชาที่เปิดสอนมาได้ไม่นาน และเปิดสอนเฉพาะภาคปกติ อีกทั้งจำนวนผู้เรียนมีน้อย จึงทำให้มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาน้อย

1.5 **ปีการศึกษาที่สำเร็จ** ปรากฏว่า ปีที่มีมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือ ปีการศึกษา 2543 ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ในช่วงปีการศึกษา 2543 มหาวิทยาลัยเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น มีจำนวนผู้เรียนมากขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีโครงการความร่วมมือเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษากับสถาบันราชภัฏซึ่งกำหนดให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์ด้วย จึงทำให้มีนิสิตส่งวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติสำเร็จการศึกษามากกว่าปีการศึกษาอื่น ๆ และในการวิจัยครั้งนี้ถือเอาปีการศึกษา 2543 เป็นปีล่าสุดในการเก็บข้อมูล ดังนั้น จึงมีนิสิตตกค้างจำนวนหนึ่งทั้งที่จะหมดระยะเวลาการศึกษาและยังไม่หมดระยะเวลาการศึกษามาเร่งสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์และส่งวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติสำเร็จการศึกษาให้ทันในปีการศึกษานี้ด้วย จึงทำให้มีจำนวนมหาบัณฑิตมากที่สุด

2. สถานภาพของวิทยานิพนธ์

2.1 **ระเบียบวิธีวิจัย** ในภาพรวม ปรากฏว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ เมื่อพิจารณาตามหลักสูตรและสาขาวิชา ปรากฏว่า การทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตหลักสูตร กศ.ม. เกือบทุกสาขาวิชาใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ ยกเว้น สาขาวิชาภาษาไทยที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ สำหรับสาขาวิชาในหลักสูตร ศศ.ม. ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะธรรมชาติของสาขาวิชาจึงทำให้ต้องใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการทำวิทยานิพนธ์ จากข้อมูลเหล่านี้มหาวิทยาลัยจึงควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทำวิทยานิพนธ์ให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อจะได้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านการวิจัยมากขึ้น อันจะส่งผลให้นิสิตทำงานวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานบัณฑิตศึกษา พบว่า หลังปีการศึกษา 2543 เป็นต้นมา มีหลายสาขาวิชาที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพมากขึ้น

2.2 หัวข้อ/ประเด็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชา ปรากฏว่า หัวข้อประเด็นปัญหาที่มหาบัณฑิตหลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ การเรียนการสอน, วิชาการ, หลักสูตร, ฝึกสอนฝึกงาน หลักสูตร กศ.ม. การบริหารการศึกษา มากที่สุด คือ การบริหารบุคลากร หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ งานประพันธ์, วรรณกรรม หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ การอ่าน หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ การพัฒนาแบบประเมิน, แบบทดสอบ หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ วัฒนธรรม, ภาวะสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรม และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย เป็นหัวข้อ/ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับภาษาทั้งหมด จึงน่าจะเป็นประโยชน์ที่มหาวิทยาลัย และสาขาวิชาจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ไปพิจารณากำหนดทิศทางและแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยระดับ บัณฑิตศึกษา รวมทั้งสาขาวิชาและนิสิตสามารถกำหนดหัวข้อ/ประเด็นปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ได้ อย่างเหมาะสมกับสาขาวิชามากขึ้น ไม่เกิดความซ้ำซ้อนกับงานวิจัยที่ผู้อื่นทำไว้แล้ว สามารถทำงานวิจัยที่ ครอบคลุมศาสตร์ของสาขาวิชา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ และนำผลการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

2.3 แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรในการทำวิทยานิพนธ์ จำแนกตามหลักสูตรและ สาขาวิชาปรากฏว่า แหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากรที่มหาบัณฑิตหลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ทำ วิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, อาจารย์, นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. การ บริหารการศึกษา มากที่สุด คือ ผู้บริหาร, ครู, อาจารย์, นักเรียน, บุคลากรสังกัดโรงเรียนประถมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ งานประพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ หลักสูตร กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ นักเรียนระดับ มัธยมศึกษา หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา หลักสูตร ศศ. ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ กลุ่มคนและองค์กร และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ ชาวไทย เชื้อสายจีน จึงน่าจะเป็นประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยและสาขาวิชาจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ไปพิจารณาวางแผน กำหนดทิศทางและกลุ่มเป้าหมายในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาให้มีความเหมาะสมกับ แต่ละสาขาวิชาเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่หน่วยงาน สังคม และประเทศชาติ ต่อไป

2.4 พื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์ ในภาพรวม ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาบัณฑิต ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าเป็นพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ ผู้เรียน ส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาหรือปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัดสงขลา จึงมีความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและ ติดต่อประสานงาน อีกทั้งประหยัดค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย เหล่านี้เป็นต้น จึงทำให้มีผลงานวิทยานิพนธ์ใน พื้นที่จังหวัดสงขลามากที่สุด เมื่อจำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชา ปรากฏว่า พื้นที่/จังหวัดที่มหาบัณฑิต หลักสูตร กศ.ม. การอุดมศึกษา ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ทั้งภาคใต้ หลักสูตร กศ.ม. การบริหาร การศึกษา มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา หลักสูตร กศ.ม. ภาษาไทย มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา หลักสูตร

กศ.ม. ภาษาอังกฤษ มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา หลักสูตร กศ.ม. คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา หลักสูตร กศ.ม. การวัดผลการศึกษา มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา หลักสูตร ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา และหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาไทย คือ จังหวัดยะลา และจังหวัดภูเก็ต จึงน่าจะเป็นประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยและสาขาวิชาจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ไปพิจารณาวางแผนกำหนดพื้นที่ในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมพื้นที่ในเขตบริการของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดพัทลุงซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่ง และเพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างแท้จริงควรมีการวิจัยแบบเจาะจงพื้นที่ (Area Study) ซึ่งจะทำให้เข้าถึงสภาพและปัญหาที่แท้จริงของชุมชน ตลอดจนสามารถแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยและสาขาวิชาควรนำเอาข้อมูลจากการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนกำหนดทิศทางการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาให้เกิดความเหมาะสม ไม่ซ้ำซ้อนกับผู้อื่นที่ทำไว้แล้ว ครอบคลุมพื้นที่ในภาคใต้ทั้งในแง่ของแหล่งข้อมูล/กลุ่มประชากร ในแง่ของพื้นที่/จังหวัดที่ทำวิทยานิพนธ์ เพื่อก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงาน องค์กร ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติได้เป็นอย่างดี

1.2 มหาวิทยาลัยควรกำหนดหัวข้อวิจัยที่มหาวิทยาลัยต้องการจะศึกษา ปรับปรุง และพัฒนาตามทิศทาง แผนงาน และนโยบายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยต้องการจะทำวิจัยและอยู่ในแผนการวิจัยของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บัณฑิตศึกษาสามารถเลือกหัวข้อที่ตนมีความสนใจมีความถนัดและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงมาเป็นผู้ช่วยในการทำวิจัย โดยมหาวิทยาลัยอาจจะช่วยเหลือสนับสนุนในเรื่องงบประมาณในการทำวิจัยให้แก่ นิสิต ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่ นิสิตจะเลือกหัวข้อวิจัยที่ผู้อื่นได้ทำไว้แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการทำวิจัยไว้แล้ว โดยการหันมาให้ความสำคัญและศึกษาวิจัยในเรื่องใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ เป็นปัญหาเร่งด่วน หรือให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ที่เป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย หน่วยงาน สังคม และประเทศชาติต่อไป

1.3 หน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและมีความสอดคล้องกับสภาวะโลกที่เปลี่ยนแปลงไปในทุก ๆ ด้าน มีการนำเอาเนื้อหารายวิชาใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ และมีความทันสมัยบรรจุไว้ในหลักสูตร เพื่อเป็นพื้นฐานความรู้แก่นิสิตที่จะนำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้นต่อไป

1.4 จากการศึกษา พบว่า วิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ แต่ยังขาดการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง จึงควรสนับสนุน

และส่งเสริมให้มีการเผยแพร่วิทยานิพนธ์อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น เช่น การตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ การจัดประชุมทางวิชาการเพื่อให้นิสิตเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ และการสนับสนุนให้นิสิตไปร่วมเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ต่อที่ประชุมวิชาการซึ่งจัดโดยหน่วยงานภายนอก เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสังเคราะห์และวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ ในแต่ละสาขาวิชาอย่างละเอียดลึกซึ้ง

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงสถานภาพของภาคนิพนธ์ ประสพการณ์วิจัย และงานวิจัย ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่เรียนแผน ข ด้วย

2.3 จากที่ได้ศึกษาวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ในส่วนของข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไปของวิทยานิพนธ์แต่ละเรื่อง มีประเด็นที่น่าสนใจ น่าศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง และสามารถวิจัยต่อยอดจากผลการวิจัยที่ได้ศึกษาค้นคว้าไว้แล้ว นิสิตจึงควรให้ความสนใจในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย เพื่อเป็นข้อมูลที่จะใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ทักษิณ, มหาวิทยาลัย. (2540). คู่มือการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2540. สงขลา :
เทมการพิมพ์.

_____. (2543). คู่มือการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2543 – 2544.
สงขลา : เทมการพิมพ์.

_____. (2543). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2544.
สงขลา : เทมการพิมพ์.

ศรีนครินทร์วิโรฒ, มหาวิทยาลัย. (2534). คู่มือการเขียนรายงาน ภาคนิพนธ์ ปริญญานิพนธ์. กรุงเทพฯ
: หกจ.ไอดีย สแควร์.

สีดา เจตีย์. (2520). วิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวการทำวิจัย วิทยานิพนธ์ บรรณานุกรม และ
เชิงอรรถ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.